

ROOSEVELT SE UDELEZI GOSPODARSKE KONFERENCE?

V POSLANSKI ZBORNICI SE BO
DANES VRŠILO GLASOVANJE
O PREDLAGANI INFLACIJI

Vedno glasnejše postajajo govorice, da se bo udeležil ameriški predsednik londonske konference. Roosevelt namerava posvetiti vso pažnjo mednarodnim problemom. — Včerajšnja debata v poslanski zbornici je bila omejena na pet ur. — Brezuspješni poskusi republikancev.

WASHINGTON, D. C., 2. maja. — Demokratiški voditelji so danes sklenili odgoditi na jutrišnji dan glasovanje o inflaciji oziroma predlogi za pomoč farmerjem.

Republikanci so si na vse mogoče načine prizadevali zavleči debato, toda njihovi poskusi so se izjalovili. Debata je bila omenjena na pet ur.

Predloga bo jutri brez dvoma sprejeta ter bo izročena posebnemu konferenčnemu odseku, ki bo izenačil razlike med senatom in poslansko zbornico.

V imenu demokratov je branil inflacijski program kongresnik Steagall, ki je predsednik bančnega odseka.

Dejal je, da vlada nima v mislih nobene divje inflacije in da predloga nikakor ne bo presegala potreb dežele.

Republikanska opozicija se je posluževala skoro istih argumentov kot so se jih posluževali republikanski senatorji.

Kongresnik Breedy je dolžil demokrate, da se pripravljajo na diktaturo. On je odločno proti temu, da bi se administracija polasčala pravic, ki jih ima edinole kongres.

Hamilton Fish je označil predlogo kot "najbolj tvegano in nevarno zakonodajno delo, kar jih je bilo kdaj predloženih ameriškemu narodu."

Republikanski voditelj Snell je ocital predsedniku, da se je tekom volilne kampanje vedno zavzemal za "zdrav denar", kakorhitro je bil pa izvoljen, je začel predlagati inflacijo.

Demokratiški voditelj Byrns mu je odvrnil, da predsednik izza lanske jeseni v nobenem pogledu ni izpremenil svojega stališča.

— Predsednik Roosevelt je še vedno za "zdrav denar", — je vzklilni Byrns, — toda o zdravi valuti ne more biti nobenega govora, ako znaša nakupna moč zlatega dolarja 177 centov.

WASHINGTON, D. C., 2. maja. — Navzlic zankanju v Beli hiši se po Washingtonu splošno govori, da namerava predsednik Roosevelt iti na svetovno gospodarsko konferenco v London.

Te govorice so nastale iz dveh vzrokov: Predsednikov mornariški pribočnik, kapitan Walter N. Vernou je poizvedoval, ako bi mogla križarka Indianapolis dovolj blizu kraja pristati v pristanišču v Baltimore in predsednik je pritiskal na kongres, da se odgodi 1. junija, dvanaest dni prej, kot se prične londonska konferenca.

S tem, da želi predsednik, da kongres reši najnujnejše posle in se takoj nato odgodi, hoče vso svojo pažnjo posvetiti mednarodnim problemom. Glede domačih zadev bo kongres najbrže že sklepal o reorganizaciji železnic in o javnih delih.

LONDON, Anglija, 2. maja. — Ameriška poročila, ki naznanjajo, da se bo predsednik Roosevelt mogoče udeležil svetovne gospodarske konference v Londonu, so med člani ameriške misije pod vodstvom Normana H. Davisa povzročila veliko presenečenje.

Neki inozemski državnik, ki je prišel na konferenco s predsednikom Rooseveltom v Washington, je prigovarjal predsedniku, da gre na konferenco v London, ker bi bila njegova navzočnost zelo vplivna.

Država Iowa pod vojaško vlado

FEDERACIJA BO
ZASTOPANA NA
KONFERENCI

Predsednik Amer. Delavske Federacije Wm. Green je včeraj v Beli hiši konferiral z Rooseveltom.

Washington, D. C., 2. maja. — Danes so bili v Beli hiši in so se posvetovali s predsednikom Rooseveltom člani izvršilnega odbora Ameriške Delavske Federacije.

Predsednika so prosili, naj pri izbiri delegatov za mednarodno gospodarsko konferenco v Londonu vpoštevata tudi Ameriško Delavsko Federacijo in naj bo že vsaj en delegat njen član.

Po tem obisku je izjavil predsednik William Green, da zagovarja organizirano delavstvo v tej deželi šesturni delovnik, postave za stabilizacijo premožnosti industrije ter uvedbo petdnevnega delovnega tedna v vseh vladnih službah.

Ameriško organizirano delavstvo se bo odločno borilo proti vsakemu nadaljnjemu skrčenju plač.

V tem pogledu so šli delodajalci že predaleč. Nakupne sile delavstva se ne sme več zmanjšati.

ČIKAŠKI UČITELJI SO
SE VRNILI V ŠOLE

Chicago, Ill., 2. maja. — Po ponedeljskih počitnicah se je 14.000 čikaških neplačanih učiteljev zopet vrnilo v šole. Vrnili so se tudi učitelji, ki so prejšnji teden demonstrirali v bančnem delu mesta in pred mestno hišo.

Šolski odbor je odgodil zaprtje šol do 1. oktobra.

NAJVEČJA MORSKA
GLOBINA

San Diego, Cal., 2. maja. — O največji morski globini poroča ameriška ladja Ramapo.

Kapitan C. B. Mayo poroča, da so njegovi aparati zaznamovali globino 33.006 čevljev v Pacifiku blizu japonskega obrežja. Ta globina presega visokost najvišje gore na svetu, Everest, ki meri 29.002 čevljev, za 5208 čevljev.

ZAJEC POLOMIL BUS

Woodlake, Cal., 2. maja. — Džaki Woodlake višje šole so morali vsled porednosti divjega zajca več dni hoditi peš v šolo.

Zajec je skočil v kolo šolskega busa. Pri tem je bil bus tako pokvarjen, da je moral biti poslan v popravilo. Seveda je zajec svojo predranost plačal s smrtjo.

ODPRAVA VELIKIH TOPOV

Zemlja, Švica, 2. maja. — Nemški zatopnik je na razorožitveni konferenci priporočal uničenje velikih topov in opustitev tankov.

Nemčija priporoča uničenje vseh premikajočih se topov nad 105 milimetrov in stoječe topove na suhem nad 200 milimetrov.

Ta predlog je bil stavljen kot dodatek k MacDonaldovemu načrtu.

POZIV NA
VETERANE

Foulkrod je objavil poziv na 50.000 veteranov, da zopet korakajo v Washington. — Premirje traja do 9. maja.

Washington, D. C., 2. maja. — Načelnik veteranske armade, ki zahteva od vlade, da plača veteranom bonus, Harold B. Foulkrod, je poslal vsem skupinam veteranov poziv, da zberejo 50.000 mož, da zopet korakajo v Washington in zahtevajo takojšnje plačilo bonusa.

V svojem pozivu pravi Foulkrod, da v skladu s dogovorom s tajnikom predsednika Roosevelta, Louis Howejem, sedaj ne bo prišlo v Washington 500.000 veteranov.

Toda Foulkrod pripomi: — Premirje preneha 9. maja 1933. Ako ne pride do tega dneva do sporazuma, se bo pričel splošni pohod na Washington.

Foulkrod je bil vržen iz senatne galerije, ker je poslal na govor senatorja Robinsona, ki se je potoževal za bonus. Foulkrod je nato rekel, da je bil tako navdušen, da je pozabil, kje je bil.

JAPONCI SO SE
USTAVILI OB
KITAJSKEM ZIDU

Japonska vojno ministristvo zanika, da bi bile poslane čete proti severu. — Armada bo ostala ob velikem zidu.

Tokio, Japonska, 2. maja. — Vojno ministristvo je naznanilo, da so kitajski viri, ki so poročali o pošiljanju japonske vojske na sever proti Sibiriji, v veliki zmoti. Kitajska poročila so namreč zadnje dni poročala, da se Japonci umikajo iz severne Kitajske, ker se boje spopada s sovjetsko vojsko zaradi spora za kitajsko vzhodno železnico.

Japonska vlada zatrjuje, da vzdržuje ob kitajskem zidu močno vojsko. Vojno ministristvo tudi trdi, da bi japonski letalci bombardirali kitajsko vzhodno železnico pri Pogranicnaji na mandžursko-sovjetski meji.

Kupeikow, v kitajskem zidu, 2. maja. — Z združenim inženirskim in zračnim napadom so Japonci pregnali 5000 kitajskih vojakov, ki so ostali v neki dolini severno od kitajskega zidu.

VLADA JE PRODALA VSE
ZITO

Washington, D. C., 2. maja. — Načelnik zveznega farmskega odbora, Henry Morgenthau, je potom telefonskega pogovora, ki je trajal dvajset minut, prodal čikaškim žitnim veletrgovcem vse preostalo žito 1.100.000 bušljev.

Vlada, ki je lansko jesen kupila od farmerjev pšenico v namenu, da farmerjem s tem pomaga, je imela pri prodaji žita \$160, 334.489 izgube.

ŽENSKA JE
OPOZORILA
KONGRESNIKE

"Če boste tako počasi delali, bo trajalo najmanj milijon let, predno boste odpravili depresijo!"

Washington, D. C., 2. maja. — Danes je povzročila v poslanski zbornici precejšnje razburjenje neka ženska, ki se je pozneje izdala za Miss Richmond iz Chicaga ter pripomnila, da ne pripada nobeni organizaciji in da nobene organizacije ne zastopa.

Ko so kongresniki najbolj debatirali, je vzklila z galerije: — Če boste tako počasi delali kot delate sedaj, bo trajalo najmanj milijon let, predno boste odpravili depresijo!

Zbornični predsednik je začel tolči s kladivom po pulitu in pozivati stražnike, naj jo odstranijo. Miss Richmond je pa sama odšla.

Pozneje je rekla časniškim poročevalcem, da je prišla v Washington v namenu, da predloži svoj načrt za odpravo depresije.

— Predvsem je potreben moratorij za vse stvari, — je rekla. — Uvedba petdnevnega delovnega tedna ne bo dosti zalegla.

Dostavila je, da bo svoj načrt objavila v časopisu.

HITLERJEV BOJ
S SOCIJALIZMOM

Vlada je prevzela vse socijalistične delavske banke. — V Nemčiji ni protora za mednarodne organizacije.

Berlin, Nemčija, 2. maja. — Nemški državni kancelar Hitler je začel izpolnjevati svojo obljubo, da bo zatrl marksizem v Nemčiji. Svoje pristaje je pozval z besedami: — Delajmo, borimo se in verujmo!

Vlada je začela včeraj razpuščati socijalistične organizacije. Hitlerjevi pristaji so prevzeli socijalistično delavsko banko in vse njene podružnice. Istotako so dobili kontrolo nad splošno nemško strokovno zvezo.

Berlin, Nemčija, 2. maja. — Hitlerjeva vlada je zadala danes močnega udarce socijalističnemu delavskemu gibanju.

Vse glavne stane splošne delavske strokovne zveze so zasedli nemški fašisti. Socijalistični predsedniki raznih strokovnih zvez, katere štejejo nad štiri milijone članov, so bili aretirani.

Hitlerjevi pristaji pravijo, da bodo v najkrajšem času odpravljene v Nemčiji vse mednarodne delavske organizacije.

AMERIŠKI ATAŠEJ JE UMRL

Tokio, Japonska, 2. maja. — Ameriški trgovski atašej pri poslatištvi v Tokio, William S. Dowd, se je na ulici zgrudil na tla in je bil takoj mrtev. Zadel ga je srečna kapa.

600 MILIČNIKOV ZASLEDUJE
VODITELJE FARMERSKIH UPOROV

LE MARS, Iowa, 2. maja. — Vojaška oblast je bila vpeljana po celi pokrajini farmerskih nemirov in miličniki iščejo po sedmih okrajih farmerje, ki so bili udeleženi pri zadnjih izgredivih. Do sedaj je bilo aretiranih nad 60 farmerjev. 600 miličnikov patrolira po nemirnih krajih, drugi pa v posameznih skupinah zasledujejo bežeče farmerje, ki so bili udeleženi pri odvedbi sodnika Brodleya.

HITLERJEVA
MLADOST

Bil je velik sanjač. — Njegov oče je vedno rekel, da ni za nikako delo. — Pri ljudeh je bil "malo neumen".

Linc, Avstrija, 2. maja. — Kakor pripovedujejo Hitlerjevi prijatelji iz mladostnih let v Leondingu, kjer je Hitler hodil v šolo, je bil Hitler mesečen in sanjav, v vsakem oziru neroden in ni imel na sebi nikakega znaka bodočega diktatorja.

Ta vas pa je sedaj zelo ponosna na svojega sina. Ko pa je bil še mlad, so ga vsi vaščani smatrali za beba.

Njegov oče se je vedno pritoževal, da ni za nobeno rabo. V šoli ni bil slab učenec, toda nikdar ni pazil na učitelje, temveč je bil vedno raztresen in je vedno mislil kaj drugega. Zelo rad je rezljal podobne iz lesa, pozneje je pričel risati.

Njegov prijatelj Max Sixtl, ki je star nad 50 let in ki je mehanik pri nekem časopisu v Leondingu, ve marsikaj povedati o Hitlerju.

— Bil je dober fant, — pripoveduje Sixtl. — Svojo mater je ljubil. Bila je bolna, težko bolna in Adolf je skrbel za njo. Njegov oče je vedno kričal nanj in Adolf je zbežal.

Pozneje je pričel Hitler mnogo brati. Knjige je bral dan za dnevom. Bil je bled in nervozen in za otroške igre se ni zanimal. Ko je pričel brati zgodovino, se je smatral za voditelja vaških otrok in mnogokrat je imel na nje kak nagovor.

— Pa pri vsem tem, — je rekel Sixtl, — nikdo ne bi bil mislil, da bo kdaj postal kancelar.

Hitler ni nikdar imel kakega dekleta in njegovi tovariši so se zato iz njega norčevali.

Po očetovi smrti je bil Hitlerju postavljen varuh Joseph Mayerhofer, ki pravi, da so vsi mislili, da je Adolf nekoliko neumen. Po očetovi smrti sta dobovala Hitler in njegova sestra Pavla po 15 kron na mesec pokojnine. Adolf je kmalu odšel na Dunaj, kjer je moral hitro najti kako delo, kajti svoje-mu varuhu je pisal, naj vsak mesec izroči 15 kron sestri Pavli.

Mayerhofer pravi, da je Hitler vedno rad govoril otrokom, da mu pa starejši ljudje niso zaradi tega pripisovali mnogo razuma in nikdo ni mislil, da bo kdaj kaj iz njega.

Hitler ima v svojem značaju marsikaj čudnega. Je popoln abstinent, ne kadi in je sramec. Mogoče je prišel do tega, ker je skoro sovražil svojega očeta.

Vojaštvo popolnoma obvladuje položaj v celotnem ozemlju, kjer so farmerji pri praznovanju farmerskega praznika prestopili svoje meje in ustavili sodniško prodajo farm in celo trpinčili sodnika Bradleya.

Mesto Le Mars, ki je bilo pozorišče največjih farmerskih izgrediv, je popolnoma mirno in vsi opravljajo redno svoja dela. Ta položaj se bo nadaljeval, dokler bo navzoče vojaštvo, toda vsi razmišljajo o tem, kaj bo, ko bo vojaštvo zopet odšlo.

Okraja Plymouth in Crawford sta pod obsednim stanjem, toda vojaškim poveljnikom je bilo naročeno, da vojaštvo vkoraka v vsak okraj, kamor bi bilo potrebno. Vojaške straže so odšle v pet drugih okrajev v zasledovanje farmerjev, ki so bili udeleženi pri zadnjih nemirih v Le Mars.

V Crawford okraju so bili zaprti vsi uradi; šerif je zaprl v svojo miznico vse sodniške odredbe za prodajo farm. V Plymouth okraju državni uradniki opravljajo svoje posle, toda v pogledu farmerskega praznika je vojaštvo prevzelo vso oblast.

Na željo poveljnika miličnikov, polkovnika Timleya, ki je rekel, da ni mogoče, da bi v istem okraju poslovala vojaška in civilna sodišča, je governor Clyde Herring odločil, da vsa civilna sodišča prenehajo s poslovanjem, dokler je okraj pod vojaško oblastjo.

Iz Le Mars je bilo poslanih pet oddelkov vojakov z naročilom, da aretirajo 40 poznanih farmerjev, ki so bili v skupini farmerjev, ki so napadli sodnika Bradleya. Proti večeru so se vojaške straže vrnile in pripeljale samo šest farmerjev z izgovorom, da drugih ni bilo mogoče najti, ker so pobegnili čez mejo v South Dakoto.

Vsi aretirani farmerji se nahajajo v strogih zaporih; govoriti ne smejo z nikomur in jih ne smejo niti obiskati njih družine.

VELIKA MATERINSKA
LJUBEZEN

Des Moines, Iowa, 2. maja. — Naj se zgodi karkoli hoče, nič ne more omajati ljubezni Mrs. Kate Farnell do njenega sina.

Ko so ji sina zaradi nekega roparskega posla poslali v dosmrtno ječo v Fort Madison, je poleg kazni postala najbolj močno, da more živeti blizu njega.

Njen sin Jean je star 48 let, mati pa 78 let. Toda tudi njena starost ji ni ubranila, da ne bi šla peš dva dni in eno noč v Des Moines, kjer upa, da bo doseгла pri governerju Clyde Herringu, da pomilo-sti njenega sina.

Naročite se na Glas Naroda, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Poslani brsk podpis in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

SPLOŠNO POJASNILO

Uredništvo dobiva od rojakov pisma tako raznovrstne vsebine, da se nam zdi potrebno smpatam objaviti odgovor, ki smo ga poslali posamezniku. Nekateri odgovori so namreč splošnega pomena.

Marsikomu se je v zadnjih letih Amerika zagrenila. Dela nima, prihranki so pošli, dobrodelne družbe so pa tudi začele skopariti ter pomagajo le najpotrebnejšim in to predvsem ameriškim državljanom.

Na tisoče je takih, ki bi radi odpotovali v staro domovino, vedo, da bi se tam lažje preživeli, pa jim manjka denarja za prevoz.

V izrednih slučajih pomagajo jugoslovanski konzulati. Naš človek pa rad ne prosi milosčine, ker je preponosen.

Toda obup prižene človeka do skrajnosti. Več pisem smo dobili, v katerih nas nezaposleni rojaki vprašujejo, kako bi se dali deportirati, da bi brez stroškov dospeli v stari kraj.

Po ovinkih so zvedeli, da je bil že marsikdo poslan na ameriške stroške v staro domovino.

Nekateri imajo mogoče par dolarjev in poleg tega tudi hrepenenje po starem kraju, pa mislijo in računajo: — Deportirati se bom dal, voznja me ne bo stala nič, tisti soldi, ki jih tiščim, mi bodo pa v domovini prav prišli.

V splošno pojasnilo moramo navesti sledeče: —

— Deportaciji je podvržen tisti izomelec, ki še ni pet let v Združenih državah, pa je v tem času zakrivil kak zločin.

Nadalje so podvrženi deportaciji vsi tisti, ki so se priselili na nepostaven način.

Kdor je prišel postavnim potom v drželo in se v času svojega tukajšnjega bivanja ni pregrešil proti ameriškim postavam, ne more biti deportiran.

Poleg deportacije je pa še ena pot, kako je mogoče brez stroškov dospeti v domovino. To je repatrijacija, ali po naše rečeno: — Na ameriške stroške boš poslan nazaj v domovino, ne da bi se te držalo neprijetno znamenje deportacije.

Repatrijirani morejo biti inozemci, ki niso v tej drželi več kot tri leta; taki, ki so dospeli v drželo postavnim potom ali kot mornarji, pa ne morejo nazaj; taki, ki so brez dela ter nimajo sorodnikov, ki bi skrbeli zanje in nimajo denarja, da bi sami plačali prevoz.

Za repatrijacio je treba poslati prošnjo na Ellis Island ter priložiti dokaze (potni list, krstni list ali druge dokumente) o rojstvu in pripadnosti.

Kakor rečeno, je med deportacijo in repatrijacio velika razlika.

Ameriška vlada deportira človeka proti njegovi volji, repatrijira ga pa na njegovo lastno prošnjo.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

CENE DINARJEM IN LIRAM SO TAKO NESTANOVITNE, DA JIH NE MOREMO NAVESTI

Izplačila v ameriških dolarjih ostanejo neizpremenjena.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " "10.00 " " "	\$10.25
" " "15.00 " " "	\$15.25
" " "20.00 " " "	\$20.25
" " "25.00 " " "	\$25.25
" " "30.00 " " "	\$30.25
" " "35.00 " " "	\$35.25
" " "40.00 " " "	\$40.25
" " "45.00 " " "	\$45.25
" " "50.00 " " "	\$50.25

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 15th STREET NEW YORK, N. Y.

AZIJA AZIJCEM!

Iz Harbina prihaja vest z datumom 10. aprila, da je mandžurska država, ki se vedno bolj utrjuje, pridružila sebi provinco Čingan, to je severozapadni kot Mandžurije, kjer se kot nadaljevanje ruske transsibirske železnice začneja pri postaji Mančuli takozvana CER, vzhodno-kitajska železnica, ki se od Mančulija do Pogranične tik pred Vladivostokom slejkoprej nahaja pod mešano rusko-kitajsko upravo, kateri stoji na čelu ruski ravnatelj v Harbinu. Takoj potem, ko je mandžurska vlada, za katero seveda stoji Japonska, anektirala to pokrajino, v kateri prebivajo takozvani solonski Mongoli, je pri postaji Mančuli dala odviti tračnice, tako, da je sedaj zveza med Šibirjo in Port Arthurjem pretrgana. Mandžurska vlada je storila to zato, ker je ruski generalni ravnatelj CER-a odpravil v Rusijo 100 lokomotiv in 4000 vagonov vzhodno-kitajske železnice, ki jih mandžurska vlada zahteva nazaj obnežen z 4 milijoni zlatih rubljev ležarine oziroma odškodnine. To je jako tesna zadeva, ki bi mogla vesti do nevarnega konflikta med Japonsko in sovjetsko Rusijo, ki se pa na razbje mirno poravnal, ker se sovjetska vlada, ki mora računati s kontrarevolucijo, vojski z Japonsko na vsak način hoče izogniti. Pogajanja pa bodo gotovo dolgotrajna, kajti namen Mandžurije oziroma Japonske je Rusijo od uprave CER sploh odstraniti, v kar pa bodo sovjeti težko privolili, ker je potem ogroženo vse rusko pacifiško Pomorje.

Aneksija province Čingan, koje prebivalstva, kakor se mora rešiti na ljubo ugotoviti, je z veseljem sprejela mandžursko suvereniteto, ker je tako rešeno strašne korupcije in anarhije kitajskega režima, ne bi sama na sebi pomenila nobenega presenetljivega dogodka, ako ne bi bila v zvezi z nadaljnimi političnimi nameni Japonske.

Japonska ima namreč namen osvoiti veliko mongolsko vmesno državo, ki bi popolnoma odrezala Rusijo od Kitaja. Ta država bi bila ena največjih na svetu. Segala bi namreč d Pamidske planite na zapadu do Rumenskega morja na vzhodu in od Bajkalskega jezera na severu do reke Hvangho na jugu. Merila bi 2.307.000 kvadr. km z nekako 3 in pol milijona prebivalcev. Po svojem naravnem bogastvu zlasti na rudah, premogu in petrolu, bi mogla po svojih rodovitnih pokrajinah izkazovati puščavo Gobi, služiti za naseljevanje. Od kitajske Mongolije so si Japanci v imenu Mandžurije že prisvojili provinco Džehol. Sedaj pa se je, kakor poročajo zadnji brzojavci, začela japonska ofenziva iz Džehola napram Peking in v celj te akcije ni noben drugi, kakor da Japonci anektirajo veliko provinco Čakar, ki ujezi na Džehol in od katere bo potem mogoče prodreti dalje proti zapadu v notranjost Mongolije.

Obenem pa se vršijo na skrajnem zapadu kitajske Mongolije, to je v takozvanem kitajskem Turkestanu, ki nosi kitajsko ime province Sinčana, dogodki, k kažejo na to, da japonski vpliv sega tudi že v zapadni kot Mongolije. V tej provinci so se namreč uprli Mongoli in ondodna množična muslimanska plemena ter že z mnogih krajev zapodila kitajske upravnike. Veliko trgovsko središče Kaigar je že v posesti mongolskih upornikov, ki korakajo sedaj proti glavnemu mestu Sinčana, Urumči. Položaj v Sinčanu je zapleten še po tem, da upornike obenem podpira Anglija, ki ne želi, da bi kitajski Turkestan prišel kdaj pod oblast sovjetske Rusije, ki ima z njim najživahnejše trgovske stike, kater se izražajo danes v številki 60 do 70 milijonov zlatih rubljev na leto v ruski trgovski bilanci. Angleži, ki so se že poslastili kitajskega Tibeta, zaradi Indije ne marajo, da bi ruska meja šla od Tibetu, ampak želijo, da bi Sinčan postal neodvisna mongolska provinca.

Interesi sovjetske Rusije, ki se je po vojni etabrirala že v severni ali

takozvani zunanji Mongoliji z glavnim mestom Ufaubarterjem (Urga), kjer vlada sovjetoj prijazni mongolski proletarski režim, in ki je skoro popolnoma spravila pod svoj vpliv tudi severovzhodno mongolsko provinco Kobdo ali takozvan Cugurijo, so po teh japonsko-angleških akcijah tembolj ogroženi, ker so Japonci podminirali sovjetoj prijazni režim tudi že v Urgi. Ker so Japonci na tem, da zasedejo važno mesto Kaigar severnozapadno od Pekingu, bo v kratkem zaprta cesta, ki vodi iz Pekina skozi vzhodno in severno Mongolijo v Vrhnejskim oziroma v Irkutsk. Na ta način bo preprečen ne samo trgovski promet med Rusijo in Kitajem po kopni poti, ampak tudi pošiljave orožja, ki

vedno prihajajo iz Rusije v Kitaj v pomoč kitajskim komunistom. Japonci so pridobili mongolske poglavarje za ta svoj načrt že lanske leto, Mongolija je za Kitaj, ki je to drželo samo z izterjevanjem davčnin po koruptnih guvernerjih in napol boljševoških generalih samo neuvčno izmoglaval, za vedno izgubljena Anglija in Francija japonske namere v Mongoliji tajno veskrozi podpirata in Zveza narodov proti temu absolutno nič ne bo mogla storiti. Peking je že popolnoma evakuiran, pa tudi nankinška vlada je najvažnejše dokumente in državni zaklad spravila v hiše kitajsko prestolke Lojan. Govorice, da je veliko kitajskih generalov, ki so itak že Džehol Japoncem prodali, pripravljenih Japoncem izdati tudi severni Kitaj, da se potem osnuje velika mongolsko-japonsko-kitajska zveza, ki si bo vzela za geslo: Azija Azijatom!

Iz Slovenije.

Spominu notarja Antona Komotarja

Po dolgotrajni in mučni bolezni je 19. aprila umrl vrhniški upokojeni notar Anton Komotar, s katerim je Vrhniška zgrubila enega svojih najstarejših in najbolj uglednih občanov. Anton Komotar se je rodil 1854. v Sevnici in je že leta 1884. prišel kot mlad notar na Vrhniko, kjer je služboval do pretekle jeseni, ko je zaradi težke bolezni stopil v pokoj. Skoraj pol stoletja je vršil blagopokojni notar svojo službo v lepem vrhniškem okraju in korist našega naroda, kateremu je bil pravi oče in za katerega pravice se je zlasti v mlajših letih boril, kajti svojega delovanja ni omejeval med stene svoje pisarne, temveč njegova delavnost se je raztezala na vse pango javnega življenja, dasi se ni silil v ospredje in mu ni bilo za vodilne vloge.

Pokojni notar Komotar je bil soustanovitelj in skozi desetletja član načelstva Kmečke posojilnice na Vrhniku, ki je eden najbolj uglednih in največjih naših denarnih zavodov na deželi. Poleg vdove je zapustil tri sinove in dve hčeri, ki so pa že vsi preskrbljeni razen najmlajšega sina, ki še študira na univerzi. Sin Metod je sodnik v Murski Soboti, sin Ciril zdravnik na Bledu, mlajša hčerka je lekarnica na Viču, starseja pa učiteljica v p.

Vrhniška bo obdržala svojega 48 let j zvestega notarja Komotarja v hvaležnem spominu.

Obsojena vlomilska družba

Dne 14. aprila dopoldne se je zagovarjala pred malim kazenskim senatom sedemčlanska vlomilska tolpa, ki je lanske jesen in zimo strahovala prebivalstvo Maribora in okolice. Kolovodja je bil France Pečel, njegovi pomagači pa 19-letni delavec France Zanko, njegov 22letni brat Ivan, slikarski pomočnik, 33letni krojaški pomočnik Bogomir Majer, njegov 27letni brat Avgust, po poklicu krojaški pomočnik, dalje 28letni vrtnarski pomočnik Ferdinand Hauri in 47letna starinarica Marija Mahorjeva, ki je razpečevala ukradeno blago. Družba je izvršila ogromno število tatvin. Obsojeni so bili: Pečel na 5 let, težke ječe, France Danko na 18 mesecev robije, Ivan Danko na 10 mesecev strogega zapora, Bogomir Majer na 14 mesecev robije, Avgust Majer na 6 mesecev strogega zapora, Ferdinand Hauri na 18 mesecev robije in Mahorjeva na 3 mesece strogega zapora.

DAROV!

Za nesrečno družino Petra Rodeta v Worcester, N. Y., je nabral Mr. Ludvik Muc poleg že navedenih \$19 še \$31.

Darovali so sledeči po \$1: V. Orehek, F. Swetlin, Mrs. Ferencak, Andrew Ferencak, P. Vogrič, S. Mohorko, F. Stariha, V. Koblica, A. Rupnik, F. Koprivnik, M. Ručigaj, J. Swetlin; po \$2: M. Rehtherger, Ch. Lajan, R. Koirnik; po \$4: M. Pirnat; v tovarni Mr. Lajana je bilo nabranih \$9.00.

Mr. Muc se v imenu nearečne Rodetove družine vsem darovalcem iskreno zahvaljuje.

Nepoboljšljiv pretepač

Iz Škočjane pišejo: Preteklo nedeljo se je nekaj fantov iz škočjanske okolice ob mraku znašlo v Selakovi gostilni v Novi Bučki. Med pivec je bil tudi mladenič Štrk iz Hrastruij, ki je začel tovarišem prigovarjati, da bi šli domov. Ker ga ni nihče ubogal, se je odpravil sam proti domu. Nisear hudega ne sluteč, je mirno korakal po cesti. Komaj pa je prišel kakih 30 korakov od gostilne v bližino Venetovega kozloca, sta skočila pred njega dva bučenska pretepača in ga začela vsak s svojim krepcelem tepsti, da sta ga pobila na tla. Na Štrkove klise so prihiteli ljudje in odvleli poškodovanega fanta v bližnjo hišo, od koder so ga naslednjega dne odpeljali domov. Napadeni ima na telesu tudi nekaj vbovov z nožem. Oba napadaleca sta znana suroveža. Po prizadevanju marljivih orožnikov sta bila hitro izsledena. Eden pretepačev mora še odsedeti trimesečno ječo, kar mu je bilo očitno premalo.

Pogrešane v vodnjaku

Pred par tedni je odšel z doma neznan kam 20letni posestniški sin Josip Petković iz Podvinec pri Ptaju. Domači so mislili, da je šel iskat službe in stopil kje v delo, zato tudi niso bili v skrbeh zanj in ga tudi niso prijavili oblastvi. Ko pa je gostilničar K. zajemal iz svojega 13 m globokega vodnjaka z vedrico vodo, je nenkrat začutil, da vleče nekaj bolj težkega kakor po navadi. Ko je privlekel vedrico do vrha, je v svojo grozo opazil, da razpadajoče truplo. O najdbi je takoj obvestil ptujske orožnike, ki so po ogledu ugotovili, da je utopljene pogrešani Petrovič. Truplo so prenesli v mrtvašnico v Rogoznico, kjer bo sodna komisija ugotovila ali je umrl nasilne smrti ali je izvršil samomor ali pa padel po naključju v vodnjaku. Pri mrtvecu so našli v žepu tudi arzenik. Nekatere priče trdijo, da je še 24. marca popival v gostilni K. Gostilničar sam je takrat videl, da je imel Petrovič pri sebi še 80 Din, katerih pa zdaj niso več našli. Na glavi ima rano, a jo je najbrž dobil pri padcu v vodnjak. Sodišče vodi preiskavo.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. is sent by me for the purpose of

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country. I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 15th STREET

NEW YORK, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Obup zapuščenega zaročenke

V Splitu si je končala življenje 23letna Nevenka Jakaša, ki je bila več let uslužbena v pisarni dr. Tomića. Zjutraj jo je našla mati v mlaki krvi v postelji. Z nožem si je zadala osem smrtonosnih ran. Prepeljali so jo v bolnico, kjer se bori s smrtjo. V obup jo je pogljal zaročenec, ki jo je nedavno zapustil.

Redek primer zveste ljubezni

Pred tremi tedni sta si končala v Mostarju življenje Žarko Bjelić in prepartistka Olga Šarenac. Skočila sta v Neretvo in pustila na obali poslovinno pismo, ki v njem pravita, da gresta v smrti prostovoljno. Šele po treh tednih so potegnili mrtva zaljubljenca krepko objeta iz vode.

Najemnik zaklal hišnega posestnika

Na velikonočno nedeljo je zaklal v Zagrebu mizar Stjepan Pavlič 48letnega hišnega posestnika Mijo Grebljčeka, baje ker ni hotel iti z njim v gostilno. Policija je uvela preiskavo, ki pa še ni dognala pravega vzroka zločina. Vse kaže, da je kriv zopet nesrečni alkohol.

Pretrajljiva tragedija

V Splitu se je odigrala v noči od velikonočne nedelje na ponedeljek pretrajljiva tragedija. S plinom, ki je zastupila soproga zobozdravnika dr. Oskarja Kapora, Jelka. Zobozdravniku je postalo ponoči slabo in prosil je ženo, naj bi mu skuhalo kavo. Žena je odšla v kuhinjo, mož je pa kmalu zopet zaspal. Ko se je zjutraj zbudil, je opazil, da žena ni v postelji. Ošel je v kuhinjo in jo našel na tleh pri štedilniku. V kuhinji je strašno smrdelo po plinu, ki ja zdravnik kmalu omanil, da je komaj prišel do balkona, kjer je obležal in ga je našla šele okrog 10 služkinja. Njegova žena je bila že mrtva. Gre za nesrečo. Ko je prišla žena v kuhinjo je bilo v nji že toliko plina, da jo je omanil.

dna komisija ugotovila ali je umrl nasilne smrti ali je izvršil samomor ali pa padel po naključju v vodnjaku. Pri mrtvecu so našli v žepu tudi arzenik. Nekatere priče trdijo, da je še 24. marca popival v gostilni K. Gostilničar sam je takrat videl, da je imel Petrovič pri sebi še 80 Din, katerih pa zdaj niso več našli. Na glavi ima rano, a jo je najbrž dobil pri padcu v vodnjak. Sodišče vodi preiskavo.

Peter Zgaga

Poglavje o starosti

Pred kratkim mi je pisala neka rojakinja, da se najbrž staram, ker sem tako pust in dolgočasen.

Človek ne more vedno kozaleev prevračati in igrati pajaca.

Take ekstravagance si le za posebne prilike privoščim.

Starost se pa da primerjati z Einsteinovo teorijo o odvisnosti.

Najbolj počasi teče čas do desetega leta. Leta so kakor cela razdobja.

Tudi do petnajstega leta se precej vleče.

Od petnajstega do dvajsetega gre že malo bolj hitro.

Med dvajsetim in tridesetim živimo moški kot v nekaki oman. Takrat sploh ne šteje let, zato pa tembolj hito.

S tridesetim letom je dosežen visok. Tedaj se začne pot nizdol.

O tem sva se pomenkovala pred petimi leti s Postojčanom Zorotom Kraigherjem, ki je s svojo pridnostjo in zmožnostjo precej daleč prital. Živi v Texasu in je prvi pilot American Airways za jugovzhodno divizijo.

In tedaj mi je rekel: — Ne boj se! To so najboljša leta. Bojim se pa, ko jih bom štirideset.

Letos o Rožicu me je zopet obiskal.

— No, Zoro, — mi rečem, — zdaj sva jih pa že nad štirideset.

— Kaj bo to — štirideset let? Petinštirideset je limit. Do petinštiridesetega leta je moški še vedno oraj.

Zatrdno upam, da bo po nekaj letih zopet priletel v New York in bo takrat postavil mejo na petdeset let.

In tako živimo, tako upamo in se tolažimo.

Malo drzna je trditev, da je človek toliko star, koliko se čuti stara.

Drzna trditev, pa je v gotovem oziru resnična.

Poglejmo naša dva mladeniča — Charleya Gorupa in pa Jožeta iz Most pri Ljubljani. Kaj jima je tistih par let preko štirideset? Ali pa Matija Pogorelec, ki je še vedno fant od fare.

Turek Zaro Aga jih je dočakal nad stopetdeset. Ko je bil pred tremi leti v New Yorku se je na Broadwayu tako zaveroval v neko šestnajstletno devico, da ga je avtomobil povozil.

Ko so ga prepeljali nazaj na Turško, je bila njegova prva stvar, da so se ločil od svoje enajste žene.

In takoj po ločitvi se je začel odpravljati proti New Yorku. Lepotica, ki jo je videl na Broadwayu, mu ni in ni hotela iz spomina.

Taki vzgledi in primeri me navdajajo s trdnim upanjem v bodočnost.

Sicer ni več take sigurnosti kot je bila nekoč, toda upanje in trdna vera premagata še vse drugačne ovire kot je takimenovana "srednja starost", s katero je moški po svojem štiridesetem letu milostno oblagodarjen.

Zal, da smo le moški trpini. Ženskam je v tem pogledu lahko. Naš narodni pregovor pravi, da je ženska toliko časa življenja polna, dokler more z griča v dolino privleči žakelj plev. To se posreči vsaki, če je v nogah količkaj stanovitna.

Sicer je bila pa današnja kolona moških namenjena, ne pa ženskam. Z ženskami ni priporočljivo govoriti o letih ali o starosti.

Ženske imajo svoje štetje. Časa, ki ga prepe, sploh ne računajo. In tudi ne časa, ko bolehalo.

— Nekaj nad trideset sem jih — mi je rekla nekoč sivolasa žena, kateri bi prisodil najmanj šestdeset let.

— To se pravi trideset let življenja, — je popravila. — Bolezen je treba namreč odšteti, in odšteti je treba noči, ki sem jih samotna prepeala.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MANICA KOMANOVA:

KURENT — DRUGI DEL —

Nekega večera sem se kakor po navadi zabil v seno, hoteč sladko zaspati, a ni šlo. Začela me je tako močno bolela glava, da sem vstal, se za silo oblekel in začel hoditi po vrtu gori in doli, prav tja-doli do poto. Noč je bila jasna in mesečina. Kar zagledam človeka, ki se mi bližja, bližja, ki drži tam za vrvotvi. Mislim, da mora biti to gotovo kak sosed, ki se je zakasnil po opravkih. Da bi se ne bi bilo treba razgovarjati, sem stopil za obirno hrustino debla. Tedaj je švignil mimo mene. Pa kdo je bil — strela božja — ali veš, kdo je bil? Nihče drugi kot Šlibar, ta živji vrag! Noge so se mi tresle, ko sem stoval izza debla in gledal za njim. Šel je naravnost pod okno Merkuševe Katre.

Čudno, da se mi ni tedaj razpoložilo, da itak vsa razmesarjena glava. Da bi jaz kaj takega pričakoval od Katre, ne, nikoli! Saj mora vendar dobro vedeti, da me je on tako tolovajsko napadel in me pahnil v največjo nesrečo za vse življenje. O, prav dobro ve Katra vse to in vendar se vedno obneje v tem tolovajem in ubijaleem. Pej, malo-vrednica!

Prokleti Šlibar, sem se zaklet, naj me pri prici zadene strela z neba, ako ne bo novej zadnjije sleparč okrog Merkuša. Novej napravlja račun in ta bo strašen!

Vedel sem, da se bo vračal domov čez Savo, zato sem se takoj odpravil k mostu. Tam sem dolgo časa pohajal sem in tja, slednjič sem ga le dočkal. Pri blede mesečini sem ga spoznal že od daleč. Urno sem smuknil na drugi konec mostu in se zopet zaobrnil nazaj. Na sredini mostu sem mu prišel nasproti. Stopil sem predenj in ga tredi prijel za roke.

"Ali me še poznáš," sem ga vprašal. "Glej, ti si me takrat napadel zahrbtno in me pahil za železnim orodjem, jaz pa stopam praznih rok pred tvoj obraz. Sedaj je prišla ura da podpiševa račun!"

Šlibarju se je od groze spali obraz. Skušal je nekaj govoriti, pa ni mogel na dan z besedo. Pril sem ga trdnje, ga vzdignil od tal ter ga kakor otroka zavil čez ograjo. Doli pod mostom se je začel glasen štrbunk...

Mene je stresel mraz.

"Križi božji, Jernej, torej si ga ti..."

"Jaz sem ga, jaz! Ko je drugo jutro ribič Oprešnik izlekel iz Save njegovo truplo, je mislil, da je Šlibar po nesreči zašel v vodo. Ta-

ko so mislili tudi vsi drugi in so še danes tega mnenja. Bil sem pa jaz tisti, ki je temu pridaniču nacionalni poslednji kopelj. No, sedaj pač ne boš več trdila, da nisem zločenee."

Vse, kar mi je povedal Kurent, me je tako čudno razburilo, da niti opazila nisem, da je najino delo dokončano in se že dela noč.

Kurent je odložil nož ter se vzpel po koncu.

"Opravila sva. Zdaj moram domov. Očetu sem obljubil, da pridem še pred večerom. Torej —"

Iznova je položil prst na usta.

"Kakor grob, Jernej!"

Podal mi je desnico in z glasnim "Lahko noč" odšel hitrih korakov tja proti vodi, kjer je stala njegova rodna hiša.

Odlej mi Kurentova izpoved ni hotela iz spomina. Četudi sem s trudila na kaj drugega, mi vedno stopil pred dušo Kurent s svojim tragičnem življenjem. On, ki pravzaprav ni zakrivil ničesar in vendar je tako kruto preganjan od brezsrčne usode, ki ne pozna usmiljenja nad onim, ki si ga je izbrala za svojo žrtev.

Nekaj dni pozneje sem se mudila na vrta. Pospravljala sem to in ono ter pripravljala po razdrapanih gredicah prostor bližajočemu se snegu.

Nekdo mi položil od zadaj roko na ramo. Ozrem se.

"T, si, Jernej?"

Stal je kakor ukopan pred mejo, molčal in se zdaj pa zdaj potresaval od nara. Nemirne oči so mu begale v nekem čudnem sijaju, iz česar sem sklepala, da se na brzokone vrača njegova stara bolezen — blaznost.

"Jernej, prehladil se boš," ga nagovorim iznova.

Kakor bi ne čul mojih besed, se ozre plašno nazaj, nagus s k meni ter mi šepne polglasno:

"Ti, ali me boš ovačila?"

"Ovačila? Jernej, ne razumeš te! Zakaj pa?"

"I, saj veš, za tisto, kar sem ti povedal zadnjic."

"O Jernej, ne imej vendar tako praznih skrbi! Saj se že nič več ne spominjam na to. In če bi se tudi, bi te ne spravljala v nesrečo. Kakor sem rekla, ostanem tiha kot grob, morda ostaneva prijatelj! Bodi vesel, Jernej, saj si mlad in tak korenjak, da mu ga ni para v sedmih vaseh."

Izza sosedove hiše se prikaže Merkuševa Katra, nesoč poln pred-

pasnik semenskih žoltorumenih kumar.

"Oho, mi zakliče glasno, 'ti imaš pa fanta. Ne vem, komu naj te zatožim.'"

"Katra, če bi bilo danes še tako, kot je bilo nekdanj, bi me morala sedajle zatožiti kar sama sebi," ji odvrnem v šali.

Katra je nekoliko stresla z glavo in zdela se mi je, da ji moja opazka ni posebno po godu. Hotela sem obrniti pogovor drugam.

V tem hipu se Kurent z divjim krikom zakadi kakor besen proti Katri: "Ti si kriva!" Mene je strah tako prevzel, da sem le v nekaki omotici še čuda Katrin krič, videla rumene kumare, ki so trkljale po tleh in beželo Katro, za katero se je podil razdvijani Kurent. Bila sem si v svesti, da če jo dohitim, bo po njej.

Ko sta mi že davno izginila iz pred oči, so se mi še le toliko omajala noge, da sem se podvzela do vsakega vodnjaka. Tam je bilo vsaj polno žensk, ki so mi hitele pravi da je hotel blazni Kurent umoriti Merkušev Katro, da pa mu je k sreči ušla domov in mu tik pred nasom zaklenila vrata.

"Ne bom si odslej več upala iz hiše," je vpila stara Matajka in kričala z velikimi rokami.

"Življenja si ne bo nihče več čest pred tem norecem. Morajo ga spraviti na varno," je modrovala Jernejkova Mica.

"Morajo ga, morajo!" so kričale vse vprek.

Oddahnila sem se. No, da je le ni dotekel, sedaj je vse dobro.

Drugo jutro se je pripeljal k Mlinarju zupan z občinskimi slugo. Kurent, ki je tedaj ravno zlezel iz postelje, se ni kar nič protivil, ko mu je oče omenil, da bo moral z županom. Voljan kakor jagne je zlezel na voz, se vsedel med župana in sluga, na kar je ta pogled konjaka.

Od tedaj se Kurent ni več vrač v našo vas. Že čez mesec dni je umrl v blaznici.

NA VSE KRAJE RAZPOŠILJAMO ŽE 14 LET GARANTIRANE STAROKRAJSKE KOSE, MOTIKE IN DRUGO ORODJE

— POŠTNO PLACAMO MI —
Kose "Meteor", garantirane, 26, 28, 30, 32 col dolge \$2.25
Kose bolj ozke, poltrane, samo 30 in 32 col dolge 1.50
Kosača iz javorovga lesa 2.00
Klepalno orodje, štajersko jeklo 2.00
Brusilni bargamo kamni, veliki75
Litr steklenica 85c; 2 litra 1.25
Ribični za repo, dva noža 1.25
Planke za topat, male 42" velike 3.00
Motike, ročno kovane, velike, štajersko jeklo; ne boste več hoteli ameriških 1.25
Pošljite pošto nakaznico z naročnino na: STEPHEN STONICH, BOX 368-G, CHISHOLM, MINN.

O ZBIRALCIH IN ZBIRKAH ZNAMK

V prejšnjih časih je bilo zbiranje znamk pretežno zabava šolskih otrok, ki so si z medsebojnim zamenjavanjem znamk krajšali čas. Pozneje je pa postalo zbiranje znamk sport odraslih in se razvilo časoma v svetovno trgovino. Zdaj vidimo že po vseh mestih trgovine, kjer so v izlozih najrazličnejše znamke, ki jih kupujejo z enakim navdušenjem šolarčki, kakor slavni možje in celo vladarji.

Trgovina z znamkami se mora zahvaliti za svoj razmah v prvi vrsti angleškemu kralju, ki je došel največji zbiralec znamk. Njegova zbirka obsega znamke vse ogromne angleške države, to je edinstvena zbirka in tako popolna, da bo težko kdaj našla konkurenco. Pravi zbiralec zbira v prvi vrsti znamke, po katerih hrepeni, ne pa takih, ki mu pridejo slučajno v roke, kajti baš strastno iskanje poedinih znamk nudi zbiralec pravi užitek. Če najde zbiralec po tečajnejši poti zaželjeno znamko, je to zanj srečen dan, posebno če dobi znamko v zameno ali za mal denar.

Nekateri zbiraleci znamk vidijo v svojih zbirkah tudi dobro naložen denar, kar pa ne sme biti glavna lastnost zbirke. Le pri površnih zbiralcih lahko igra ta moment odločilno vlogo. Če je zbiralec strokovnjak in če sestavlja svojo zbirko s potrebno previdnostjo, lahko računa, da poskoči strokovno sestavljena zbirka v ceni v 10 letih za 25 odstotkov. Toda to je samo možnost. Vendar pa vlada še vedno na svetovnem trgu špekulacija z znamkami, ki na njo ni prav nič vplivala gospodarska kriza.

Tako so stare znamke angleških kolonij še vedno zaželjene, čeprav jih je treba drago plačati. Kdor ima srečo, zasluži povsod in v znamkah. Nedavno je kupil znani angleški zbiralec znamk v Angliji znamko Mauritius in zaslužil je v treh urah po telefoničnem pozovu 5000 dolarjev, ker je znamko ugodno kupil po nizkem tečaju šterlinga in jo dobro prodal za dolarje. Znamke značne pošte so vedno dražje, posebno znamke ameriških izdaj, ki je na njih tiškovna napaka. Če ima človek srečo, da dobi 6- ali 24-centno znamko ameriške letalske pošte, naj jo dobro pregleda. Če ne najde na nji nobene tiskovne napake, nima znamka nobene vrednosti, če je pa letalo a nji obrnjeno, je znamka dragocena, saj doseže ceno do 150 tisoč Din.

To se zdi ogromna cena, toda takih znamk je na svetu zelo malo. Vedno dražja znamka je tudi angleška Guiana iz leta 1856 v Magenta-Rot. Za ta redki eksemplar so ljubitelji že plačali 25 tisoč dolarjev. Zelo redka je tudi angleška znamka Penny iz l. 1923, ki je na nji pomotoma zamenjana črka P z F. Če najde kdo to znamko na starem pismu, lahko zasluži lepe denarce. Ko je nedavno neki nemški rudar pregledoval stara pisma, je našel med njimi pismo svojega deda iz zapadne Avstralije, pa se mu je slučajno ustavil pogled na znamki z obrnjenim labodom. Odtrgal je znamko in dobi zanj 6000 mark.

Veliko vrednost imajo tudi voj-

ne znamke, ki so pa v mnogih primerih ponarejene in je treba paziti na nje. V zadnjem času je pa njihova vrednost v primeri s prejšnjimi leti padla. Popolnoma je pa ponehalo povpraševanje po južno- in srednjeameriških znamkah, ker je trg z njimi preplavljen. Nekatero državo so izkoristile priložnosti lahkega zaslužka in so izdajale vedno nove znamke, toda baš s tem so ubile vrednost svojih znamk. To velja zlasti za Liechtenstein in Indijo.

50 LET PISALNEGA STROJA

Preteklo je komaj 50 let, odkar so začeli uporabljati pisalni stroj, in vendar si ne moremo predstavljati urada brez njega.

Pot od iznajdbe do popolne uporabnosti pisalnega stroja ni bila lahka. Od konca 17. stoletja se je bavila z njim cela vrsta konstruktorjev in težko bi bilo reči, kdo ga je znal. Anglež Mill, ki ga imenujemo očeta pisalnega stroja, je sestavil neki primitiven in neokreten stroj, ki pa ni bil posebno poraben.

Po več desetletjih zatija je stopil problem sredi 19. stoletja zopet v ospredje. Ameriški tiskarji Sholes se je leta 1867 posrečila, da je sestavil prvi praktično uporaben pisalni stroj. Znani tovarnar Remington iz Iliona se je za iznajdbo zavezil in jo leta 1873 izpopolnil.

Čuden je bil sprejem pisalnega stroja v Nemčiji. Berlinski tiskar Glogowski se je navdušil zanj, češ, da je stroj "zbirna pisalna priprava za slepe" in sploh zelo Ligičenična, ker da ne kvari oči in drže telesa. Tudi medicinski krogi so ga sprejeli s tega vidika, ne da bi spoznal pravi namen stroja. — Glogowski si je preskrbel zastopstvo Remingtona za Nemčijo, najel čvrstega moža, ki je hodil od ura da do ura in iskal naročil, toda v začetku brezuspešno. Takrat je opravil pisalni stroj trikrat toliko dela kolikor rok, vendar so ga korespondenti in knjigovodje, boječ se za svojo službo, odklanjali, češ da je "neuporaben in sploh odveč". Toda slednjič si ga je nekaj uradov vendarle nabavilo, led je bil prebit in Glogowski je dobival dan za dnem naročila. Pisalni stroj si je k malu priboril pot do splošne uporabe. V zadnjih desetletjih se je razvil do popolnosti in malo je uradov, ki bi ga ne imeli.

NAJMLAJŠI MARŠAL AZIJE

Sang-Sue-Liang, največji propagator avijatičar v Aziji in zagrien sovražnik komunistov, je bil star komaj 27 let, ko je postal dnešni maršal in že čez šest mesecev je dal povelje za usmrnitev dveh popularnih generalov-razbojnikov, da bi pokazal svojo krepko pest. Pred ustanovitvijo posebne mandžuske države se je razprostirala njegova oblast nad tako velikim ozemljem, kakor je Francija, in to ozemlje je veljalo za najvarnejše na Kitajskem. Navzlic svoji mladosti ima mož za seboj že preteklost svetovnega slovesa. V trenutku, ko je bil njegov oče Sang-So-Lin ubit pri znanem atentatu, je postal sin mahoma zelo priljubljen, ker je znal podivjane tolpe vojakov zbrati in organizirati v disciplinirano armado. Od takrat so se obračale nanj vse inozemske trgovske družbe za zaščito proti izsiljevanju kitajskih generalov in našle so vedno odprta vrata.

Najmlajši eks-maršal Azije je tudi zelo izobražen mož, strasten glasbenik, govori gladko štiri evropske jezike in je v Londonu z odliko dovršil univerzo. Na svetovnih visokega državnega sveta v Pekingju je vedno energično nastopal za uvedbo nove civilizacije na Kitajskem, a za njegovo strokovno vojaške razprave se je vedno živo zanimala Japonska, dočim so ostale na Kitajskem neopažene. Nedavno je izdal v Pekingju proglas, da odlaga zaradi napadov zavistnežev v kitajskem tisku poveljstvo severovzhodne armade. V proglasu pravi tudi, da nima več osebnega mnenja, pač pa zelo lepe spomine na boje za blago inočinsko demovino.

EINSTEINOVA STOLICA V

PARIZU

Francoska zbornica je te dni na predlog prosvetnega ministra d e Monzieja sprejela sklep, da se stori na pariškem College de France posebna stolica za matematiko in fiziko, ki jo bo zasedel oče relativnostne teorije, prof. Einstein. Pabudo za to misel je dal minister Painleve, ki je skrbel tudi za to, da so se našla sredstva za vzdrževanja Einsteinove stolice iz zasebnega denarja. Država ni s tem ne obremenjena. Francija je Einsteinu dala na prosto, da poučuje poleg tega tudi na Škotskem in v Španiji, kjer so mu takisto ponudili nameščenje. V utemeljevanju predloga za Einsteinovo stolico, se je poudarjalo zlasti dejstvo, da je Francija že l. 1840 ustanovila posebno stolico za slovenske jezike ter s tem dala zatočišče največjemu slovenskemu pesniku Meškincem, ki je hodil kot emigrant po svetu. Tretja republika, so izjavili govorniki, ne more danes biti manj liberalna kakor julijska monarhija iz leta 1840. Prof. Einstein je francoski poziv sprejel in bo predaval odslej v Parizu.

SMRT WALLACEOVE VDOVE

Za pljučnico, ki se ji je razvila iz influence, je umrla te dni vdova po najplodovitešem pisatelju kriminalnih romanov Edgarju Wallaceu. Preživela ga je komaj za nekoliko mesecev. Ga. Jim Wallaceova se je seznanila s svojim poznejšim možem kot mlada stenotipistka in mu je bila 17 let zvesta in delavna življenska družica. Pomagala mu je v njegovem delu, zlasti pa pri sklepanju pogodb z založniki, gledališkimi ravnatelji in filmskimi podjetji. Po njegovi smrti so jo zelo obžalovali, ker ji je ostalo od nekdanjih ogromnih zaslužkov preko 100.000 frankov dolga. To obžalovanje je zavržala, češ: "Sem bogata žena, ne po denarju, ki bi mi ga Edgar ostavil, ampak po tem, kar mi je bilo dano, da sem dolga leta živela od njegove dobrote in ljubezni."

S spretnimi finančnimi operacijami se ji je posrečilo, da je pred smrtjo poravnala vse možne dolge ve.

NOVO JUNAŠTVO BERNARDINSKIH PSOV

Psi in gostišča St. Bernarda, ki so se tako proslavili s pomočjo, ki so jo nudili zasneženim in v snegu izgubljenim obiskovalcem tega prelaza, so postali, kakor zneno, žrtev napredovanja modernega prometa in so jih določili za podobno službo na nekem tibetskem prelazu, kjer si bodo menihi iz tega gostišča osnovali novo podružnico. Kakor v slovo se zveste živali te dni še enkrat pokazale vse svoje sposobnosti. Skupina nekaj italijanskih smučarjev je bila najavila svoj prihod v gostišče, a ker jih še dolgo po dočeni uri ni bilo in je divjal stra-

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Cena \$1.50

sen snežni vihar, so menili stutiti, da se jim je primerilo kaj hudega. Odpodali so svoje pse, da jih poščejo. Živali so jih našle popolnoma izčrpane poldrugo uro od gostišča. V viharju so bili izgubili pot in so omagali. Krepilna pijača, ki jo nosijo rešilni psi okoli vratu, jim je kmalu vrnila toliko moči, da so utegnili slediti psom do gostišča, kjer so si kmalu opomogli.

ZDRAVILNO SPANJE

Utrujenost izvira od strupov, ki se naberejo v telesu, kadar bdimo. In ki jih spanje spet paralizira. Zato je zadostno spanje, zlasti pri živčno bolnih, čestokrat potrebno neje od samega svežega zraku.

Že pri dojenčkih bi morali paziti, da imajo dovolj spanja in da jih med tem nič ne moti, zlasti ne hurp. V vsaki starosti je množina spanja, ki ga potrebuje organizem, različna, otroci pa morajo na vsak način dolgo spati, in sicer v dovolj zračnem prostoru, ki je po možnosti zatemnjen. 12 ur spanja je normala za otroke od 1 do 5 let, 11 ur za otroke od 7 do 9 let, 9 do 10 ur za otroke 13-letnikom.

Napačno je naziranje, da zadostuje odrasli osebi 6 do 7 ur spanja, marsikateremu je 10 ur komaj dovolj. To je zelo odvisno od telesne konstrukcije vsake osebe. Malokrvni ljudje in takšni, ki opravljajo svoje delo v zatohlih, nezračnih prostorih, potrebujejo na vsak način več spanja nego ljudje, ki se veliko gibljejo na prostem.

POZOR! POZOR!

Tako pretresljiv, globoko v srce segajoč je roman —

"PROKLETSTVO LJUBEZNI"

da ne sme biti nobenega ljubitelja lepe knjige, ki ga ne bi imel v svoji domaći knjižnici, pa tudi nobena javna knjižnica ne sme biti brez njega.

Naroči se pri upravi "SLOVEN. SKEGA NARODA", Ljubljana, Knafljeva ulica 5, Jugoslavija, in staneta oba dela okrog 700 STRAN s poštino vred le 1 dolar.

Ste namenjeni v Evropo?

Kdorkoli želi potovati letos v domovino, za stalno, ali le na začasni obisk svojcev, naj vsakakor piše po naša navedila za potovanje in prepričal se bo, da bo za mal denar udobno in hitro potoval. Pošljamo jih vsakomur brezplačno.

Slovenic Publishing Company
"GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE

O GLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstva, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici,

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

DEDŠCINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

9

— Zakaj ne, Jo; s tem mi še posebno ustrežeš, kajti potem mi ni več treba beliti glave, kako darilo naj ti dam.

— Dobro, če ti s tem ustrezem, rada, toda, Eva, kot rečeno, je zelo drag.

— Nič zato; od svojega denarja do sedaj nisem mnogo izdala za obleke. Vzemim klobuk pri Bendowu na moj račun.

Smeje objame Jo Eva Marijo.

— Kot nalašč! Zdaj mi bo najprej pama kupila drug klobuk, potem pa si jaz kupim na tvoj račun drugega, kakoršnega si želim. Samo če ti ne bo žal; toda tako lepo mi pristoja.

— Prav nič mi ne bo žal, kajti zelo sem vesela, ako ti morem izpolniti kako željo.

— Potem pa na svidenje, Eva Marija. Pozdravi starega očeta. Veš, prvotno sem mislila prositi starega očeta, da mi kupi klobuk, toda si bila ti takoj za to pripravljena in od dr. Bernda si nisem hotela izposoditi denarja. Tako sem vendar dosegla svoj cilj. Prav lepa hvala in na svidenje!

— Na svidenje, Jo!

Jo še enkrat iskreno poljubi Eva Marijo na lice. Eva Marija se prav nič ne huduje na Jolando, četudi jo je dražila. Zaradi nje-nega značaja je celo pomilovala svojo sestrično.

Po Jolandinem odhodu je Eva Marija nekaj časa ostala sama z zaprtimi očmi v sobi in si je pritisnila roko na sree. Jolandine besede o dr. Berndu so jo vendarle nekoliko vznemirile. Poznala je Jolandino vztrajnost, ako je hotela priti do svojega cilja. In da si je vtepla v glavo, da se poroči z dr. Berndom, je dobro vedela. Jolando je dobro poznala in ni niti najmanjše o tem dvomila, da je slutila, da ima dr. Bernd malo rada. Četudi je znal zelo skrivati svoja čustva, je vendar vedela, da ima Jolanda bistre oči in da ni imela nikakega spoštovanja pred vrtnimi tajnostmi drugih ljudi.

Eva Marija je ljubila dr. Bernda z vso iskrenostjo svojega srea. Toda ni bila gotova, ako ji je bila ta ljubezen vračana. Samo kak neobvladovan pogled iz njegovih oči, lahno tresenje njegovega glasu, kadar je govoril z njo, je zbujalo v njej nekaj upanja. Sicer so ta majhna, pa osrečujoča znamenja vlivala upanje v njeno sree, da jo Ralf Bernd ravno tako ljubi, kot ona njega, toda Jolandin trdni sklep, da si ga pridobi, jo je vendarle vznemirjal.

Toda kmalu stresa glavo, globoko vzdihne in njene oči zopet prično zaupljivo žareti. Ako je bil Ralf Bernd to, kar je videla v njem in kar je rada imela na njem, tedaj mu koketno ljubimkovanje ženske, kot je bila Jo, ni moglo biti nevarno. Trdnega, globoko mi-slečega moža si nobena žena ni mogla osvojiti, kajti poiskal si bo sam svojo ženo po želji svojega srea. Jolanda je bila v veliki zmoti, ako je mislila, da je bilo treba vzeti nečakinja Rodenberga, kdor je hotel napraviti veliko srečo. Mož, kakor je bil dr. Bernd, si bo zgradil sam svojo sree in mu ne bo treba biti odvisen od bogate žene. O tem je bila Eva Marija prepričana. O Ralfu Berndu je vedela mnogo več kot pa Jolanda, kajti Henrik ji je vsak dan mnogo pri-povedoval o njem. Henrik je bil vsak dan po več ur z dr. Berndom v pisarni, je delal pod njegovim vodstvom in je bil zanj ves vnet. Eva Marija se je zanimala za vsako malenkost, o kateri ji je Henrik po svojem prihodu iz tovarne poročal; najbolj pa jo je zanimalo vse, kar je pripovedoval o Ralfu. Zelo je bila vesela, da se ga je brat tako oklenil in tudi nič manj, ker je tudi stari oče tako visoko cenil mladega inženirja.

Eva Marija se odtrse potrtosti, ki jo je objela vsled Jolandinih besed, pa vendar nekoliko bojazljivo stopi pred ogledalo ter se skrbno ogleduje. Ali je imela Jo prav, ali je res izgledala tako slabo, kakor je rekla?

Toda iz ogledala ji gleda nasproti sveža, krasna prikazen. Lice so vsled naporne postrebe bolnika bila res malo bledejša kot na-vadno, toda temno modre oči so žarele tako jasno kot vedno in okoli bleda rdečih, lepo zaokroženih ustnic je bil razliti ljubezniv nasmeh. Sama sebi se smeje, ker se je tako skrbno opazovala. Siva obleka, ki jo je imela na sebi, ji pa naenkrat ni več ugajala. Jo je imela prav; v tej obleki je res izgledala kot kaka nuna. Vsled lepega po-mladanskega jutra in ker je stari oče mnogo boljši, si je mogla oblačiti kako lepšo obleko.

Naglo steče v svojo sobo in se obleče v blede modro poletno obleko. V njej je bila še lepša in malo zardela se vpraša, ako bo mogoče dr. Berndu v tej obleki kaj bolj ugajala kot pa v sivi. Komaj se je preoblekla, ko zazvoni zvonec iz bolnikove sobe. Naglo gre k staremu očetu.

— Ali ste gotovi s svojim poročilom, gospod doktor? — ga vpraša ter ga pogleda z ljubeznivim nasmehom.

Ralf Bernd se prikloni in njegove žareče oči so ji dovolj izdale, kako zelo mu je ugajala.

— Da, milostljiva gospica, gotov sem in gospod Rodenberg mi je naročil, da vas pokličem.

— Tvoj odmor je bil zelo kratek, Eva Marija, in tvoj bolnik ima zopet pripravljenih mnogo vsakovrstnih želja, — pravi stari gospod.

— Katere pa ti bom rada izpolnila, dragi oče. Ali pa se nisi preveč razburjal?

— Ne, ne, gospod dr. Bernd mi je vse tako lepo razložil, da ni bilo treba prav nobenega razburjenja. Zdaj pa bi rad imel kak dober zajtrk.

— O, kako me veseli, da imaš tek. Takoj bo vse prinešeno.

— Da, stori mi to. Najprej pa se morava posloviti od dr. Bernda. Na svidenje, gospod doktor, in jutri zjutraj vas zopet pričakujem ob tem času.

Ralf Bernd je videl, kako ljubeznivo streže Eva Marija svo-jemu staremu očetu. Zdaj pa se prikloni in se posloviti od svojega gospodarja in njegove nečakinje.

— Točno ob času bom tukaj, gospod Rodenberg.

— Na svidenje, gospod doktor, — pravi sedaj Eva Marija in mu z ljubeznivim nasmehom poda roko. To ga tako osreči, da ji pogleda naravnost v oči. Eva Marija zardi pod njegovim pogledom in Bernd čuti, kako se ji lahko trese roka. Zelo težko mu je bilo iti, toda je moral.

Stari oče in vnukinja sta bila zopet sama. Nato prinese Herman zajtrk in pomaga Evi Mariji, da ga postavi pred gospodarja kar najudobnejše. Ko se je stari oče okrepčal, mu Eva Marija zopet odredi eno uro počitka.

— Zdaj moraš zopet nekoliko spati, oče, predno pride stric Arthur, da se razgovori s teboj o trgovskih zadevah.

Pokorno ji dovoli, da mu popravi blazine in jo pri tem ljubez-nivo gleda.

(Dalje prihodnjik.)

PROPADAJOČE LJUDSTVO

Če je bilo ozadje spopadov med belokožci in Indijanci tako rekoč boj za bivola, gre pri Eskimih na visokem kanadskem severu ob us-tju Mackenzija dobesedno za lisic-jo kožo. Rastoče povpraševanje in visoka cena kožuhov severnih li-sic sta bila vzrok, da se je v zad-njih dveh desetletjih ob arktični obali Kanade osnovalo vse polno tr-govskih maselnih. Z njimi je prišel v deželo beli trgovci, nevarni pri-jatelj vseh primitivnih ljudstev sveta.

Kamorkoli so kdaj dospeli ti "pionirji kulture", se je pričel du-ševni in telesni propad domačinov. V naivnem, nevednem Eskimu so vzbudili poželjenje po cenenih, nič-vredni šari civilizacije, vsilili so mu nov način življenja, ki je pre-drugačil vse njegovo bitje, pokazali so mu v množestveni fabrikaci-ji izdelane obleke belih ljudi, puške, municije, motorke — a za se-te stvari, ki si jih je domačin po-želel, je veljala ena sama alterna-tiva: prinesli nam severnih lisic, pa jih dobis.

Tako se je eksistenčna podlaga eskimiskega ljudstva popolnoma spremenila. Dočim je Eskimi prej sledil čredam karibuhov čez veli-kanse daljave, izbiral svoj sedež kot lovec po sezonskih prilikah in se je moral gibati na vse kriplje, da se je za zimo založil s primerno hrano in obleko, se je sedaj malo-dane ustalil, iz lovec je postal "trapper", polagač pastí. Vse nje-govo življenje je postalo odvisno od polarne lisice in belega trgovca, izključno meso in ribjo hrano, ki se je z njo prej preživljal in ki je v teh krajih dana kot pogoj po-naravi, je zamenjal za slabo pečen kruh, mezo, čaj, konzerve itd., na-mestu v tople krize lastne predelave se oblačil v importirane, etm de-žlan povsem neprimernne evropske obleke, njegovo zdravje in njegova življenska sila sta začela pešati. Sta ri način lova s sulico in lokom je zahteval veliko gibčnosti, moči in spretnosti, trdo je bilo treba delati, da si je dobil to, kar je bilo za življenje nujno potrebno; lov s pastjo in puškami je olajšal borbo za vsakdanji obstoj — a je člove-ka popolnoma upropastil. Mno-gaštevini pokolji med karibuskimi čredami, ki so posledica lahkega

KREUGERJEVA LJUBICA

UMRLA

V zakotnem londonskem preno-čišču je umrla te dni divša ljubica švedskega veleposlarnika Kreu-gerjeva Alice Ormrodejeva, ki je sle-dila svojem ljubčku v grob leto dni po njegovem samomoru. Umrla je v bedi kot pijanka. Zadnje čase se je preživljala z zbranim en-cun, ki jih je prodajala starinar-jem. V Stockholmu je imela svoj čas krasno vilo in svojega ljubčka je spremljala na potovanjih kot zakonska žena, kakor je bilo zapi-sano povsod, kjer sta se v hotelu ustavila. Kreuger ni hotel, da bi ljudje mislili, da vodi s seboj ljubico.

Alice Ormrodejeva se je morala kot Kreugerjeva ljubica umakniti Ingeborgi Eberthovi, ki je ostala Kreugerjeva ljubica do njegove smrti. Ormrodejeva je imela prvot-no v Stockholmu maserski salen, ki ga je bila ustanovila z denar-jem nekega Angleža. Eberthova je bila pa učiteljica telovadbe, predno se je seznanila s Kreugerjem. Svo-jo rivalinjo je kaj lahko izpodri-nila, ker je bila mlajša, bolj izobra-žena in boljše vzgojena. Ormrode-jeva je nastopala potem v gledališ-ču, toda kmalu se je postarala in začela hirati. Zadnja leta svojega burnega življenja je prežvela v londonskem predmestju, kjer je tu-di umrla. Eberthova je pa napisala spomine iz svojega življenja s Kreugerjem in jih zelo dobro pro-dala.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi!

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

NAVAL BERAČEV NA ŠVICO

Švicarske oblasti so že dalj ča-sa opazovale pravi naval beračev na manjše in večje kraje ob nem-ski meji. Sele v zadnjem času pa so dognale, da gre za skrbno ure-jeno organizacijo, ki ima svoje vod-stvo v Nemčiji.

Dobrodelnost švicarskega ljud-stva je nekaterim bistroumnim be-račem navdihnila misel, da bi be-račenje organizirali v velikem slo-gu — in imeli pri tem seveda svoj dobiček. Dogovorili so se s števil-nimi obmejnimi gostilnami in pre-nočevalnicami, da so postale pravi penzion za "imovite" berače. — Lastniki teh gostin in zavetis so v sili pripravljeni nuditi tudi poso-ja, a v velikem slogu financirajo beraške izlete na Švicarsko.

V nekaterih večjih središčih, kjer so se shajali voditelji te or-ganizacije, zlasti v Curihu, so o-snovali prave "beraške borze", kjer so zainteresenti mešetarili za patančne sezname bogatih in dobro delnih švicarskih občanov. Tu so prejemale berači tudi svarila in na-svete glede stikov z oblastmi. In formacijska služba beraške organi-zacije je absolutno zanesljiva, saj ima nameščence, ki se bavijo samo s tem in kih jih berači sami dobro plačujejo. V nemških obmejnih krajih je osnovala organizacija v zadnjih časih več delavnic, v ka-terih so izdelovali za beraški poklic potrebne rekvizite, a obenem je bila tako podjetna, da je dajala v najem celo avtobuse za množestve-ne vožnje prosjakov čez mejo.

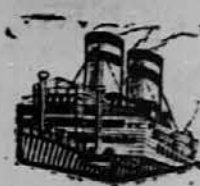
Pri tako izbornu organiziranem izkoriščevanju človeške dobrodelno-sti ni čudno, da je postalo prosja-čenje za deželo prava nadloga in da se bavijo švicarske oblasti celo z načrtom, da bi mali obmejni pro-met popolnoma ustavile.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TOVANJE

SHIPPING NEWS

4. maja:	Conte di Savola v Genoa
5. maja:	Majestic v Cherbourg Westernland v Havre Volendam v Boulogne
6. maja:	Lafayette v Havre Vulcania v Trst
10. maja:	Aquitania v Cherbourg Deutschland v Cherbourg
12. maja:	Olympic v Havre Mimewaska v Havre Rotterdam v Boulogne
13. maja:	Champlain v Havre Rex v Genoa Europa v Bremen
16. maja:	Leviathan v Cherbourg
17. maja:	Berengaria v Cherbourg New York v Cherbourg
19. maja:	Statendam v Boulogne Paris v Havre
20. maja:	Conte di Savola v Genoa Bremen v Bremen Georgic v Cogh
24. maja:	Manhattan v Havre Albert Ballin v Cherbourg
25. maja:	Conte di Savola v Genoa
26. maja:	Majestic v Cherbourg Minerbonka v Havre Veendam v Boulogne Roma v Genoa
27. maja:	De France v Havre Saturnia v Trst Aquitania v Cherbourg
30. maja:	Europa v Bremen
31. maja:	Hamburg v Cherbourg Pres. Roosevelt v Havre Roma v Genoa
2. junija:	Olympic v Cherbourg Westernland v Havre Volendam v Boulogne
3. junija:	Champlain v Havre Rex v Genoa Britannic v Cogh
6. junija:	Leviathan v Cherbourg
7. junija:	Deutschland v Cherbourg
8. junija:	Lafayette v Havre Augustus v Genoa Bremen v Bremen
9. junija:	Statendam v Boulogne Minewaska v Cherbourg
10. junija:	Paris v Havre
14. junija:	Pres. Harding v Havre Majestic v Cherbourg New York v Cherbourg Aquitania v Cherbourg
15. junija:	Conte di Savola v Genoa
16. junija:	Europa v Bremen Pennland v Havre Rotterdam v Boulogne
17. junija:	Britannic v Cogh
20. junija:	De France v Havre
21. junija:	De France v Havre
22. junija:	Olympic v Cherbourg
23. junija:	Minerbonka v Havre Veendam v Boulogne
24. junija:	Champlain v Havre Rex v Genoa Bremen v Bremen
27. junija:	Leviathan v Cherbourg
18. junija:	Manhattan v Havre Albert Ballin v Cherbourg
19. junija:	Majestic v Cherbourg
20. junija:	Manhattan v Havre Albert Ballin v Cherbourg
21. junija:	Majestic v Cherbourg
25. maja:	Paris v Havre Europa v Bremen Statendam v Boulogne
26. junija:	Lafayette v Havre Hamburg v Cherbourg Pres. Roosevelt v Havre
27. junija:	Bremen v Bremen
28. junija:	Veendam v Boulogne
29. junija:	De France v Havre
30. junija:	Vulcania v Trst Aquitania v Cherbourg

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stara cena

\$2.—

Narocite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

VODNIKOVE

KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naro-

čite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo

poslane naravnost na

dom.

Narocila sprejema:

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street

New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

... SKUPNA ... POTOVANJA

pod osebnim vodstvom

V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDEČIMI PARNIKI:

AQUITANIA preko Cherbourga ————— 10. MAJA

Potem še izlet dne 5. julija.

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 102.34

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

"ILE DE FRANCE" preko Havre ————— 27. MAJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 101.23

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglasí in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

"GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

